

S B O R N Í K
PATAFYZICKÉHO KOLEGIA TEPLICE

"Vuřty s poezií II."

/ Vydáno u příležitosti zahájení nového
patafyzického roku 108 /

P. K. T.

Horelzeectví a energetická bilance /úvod do problematiky/

Růst výroby československého znárodněného průmyslu i životní úrovně obyvatelstva v ČSSR se projevil velmi výrazně v prudkém rozvoji spotřeby energie a tepla na jednoho obyvatele. Pokud uvážíme význam těchto faktů, nelze se divit, že na základě usnesení vlády ČSSR ze dne 3.1. 1980 byla schválena směrnice pro činnost útvarů energetického hospodářství na všech stupních řízení. Směrnice je závazná pro všechny výrobní a nevýrobní organizace, které jsou spotřebiteli paliv a energie. Jednou z důležitých podmínek trvalého zabezpečování vysoké úrovně využívání energie je vytvoření systému řízení energetického hospodářství na všech stupních.

Jednou z organizací, kde lze vidět v energetické oblasti značné rezervy, je sport. I zde je možné uvažovat o efektivnosti při využívání energie. Uvažujeme tak o racionalizaci při spotřebě paliv a energie v širším rozsahu, než bylo dosud obecnou zvyklostí. Tento avantgardní přístup k otázkám značného společenského dosahu je nezbytností právě v době, kdy platí celonárodní výzva: KAŽDÝ OBYČAN ENERGETIKEM! Aplikace tohoto hesla má v životě jednotlivce nesmírný význam. Má-li každý z nás být energetikem, musíme se naučit energeticky myslet. Tak jako motto hudebního díla prolíná celou skladbu, tak i myšlenka na racionalizaci energetické bilance v našem soukromém i veřejném životě bude podvědomě po celý den určovat naše jednání, ať budeme činit cokoli. Tehdy nebude zapotřebí vylepovat cedulky s výzvou po úspoře elektrické energie, neboť to bude samozřejmostí. Na pracovištích budou opět vypínány nejen stroje /roztáčejeví kola pětiletka na prázdnou vlivem nízké efektivní výroby/, ale lidé budou uvažovat i o osobní bilanci energetické. Lze očekávat, že ubude spěchu, lidé nebudou najednou přenášet těžká břemena, neboť ochota pomoci bude samozřejmostí, ubude energeticky neúčelných vycházek, lidé budou směřovat k vyrovnanosti, účelnosti. Tento způsob myšlení ovlivní celkovou sféru ekonomiky a dotkne se nejrůznějších oborů národního hospodářství. Uvádíme příklad řetězce logické posloupnosti:

- A/ abych nemusel jít na procházku kvůli spotřebování přebytečné energie vlivem přejezení
- B/ budu méně a zdravě večeřet
- C/ menší spotřeba potravin
- D/ nižší náročnost na výrobu a distribuci potravin
- E/ nižší produkce
- F/ lepší zdravotní stav pracujících v důsledku volnějšího výrobního tempa
- G/ více času na sledování osobní energetické bilance
- H/ účelnost, vyrovnanost, klid, neochvějnost.

Aplikace v praxi

Pro názorný příklad aplikace uvedených myšlenek jsme si vybrali sportovní disciplínu, která má v našich podmínkách dobrou tradici, která je energeticky značně náročná. /je zařazena ve 2. obtížnostní skupině/

Definice: Horolezectví je pohybová činnost v horském terénu, kde v důsledku převládající vnější síly - gravitace - jsme vystaveni riziku zřícení a kde proto musíme překonávat volným úsilím pud sebezáchovy.

Proč mají lidé potřebu překonávat pud sebezáchovy volným úsilím?

Odpověď: Socialistická společenská formace zaručuje jako jediná rovnoprávnost a poskytuje sociální jistoty. "Ekonomická záruka těchto jistot je vytvořena prací. Vazba pracovního výkonu na blaho společnosti je evidentní. Charakter práce dnešního člověka je však jiný než ve starších obdobích trvajících tisíce let. Zaměstnanec ve vysoce organizované a specializované průmyslové výrobě /podmínky v ČSSR/ však postrádá vzrušení z lovu, neumře, postihne-li kraj sucho etc. Ze současné práce vymizela potřeba síly a odvahy, vzrušení z nejistoty či radost z jejich dosažení. Těmto starým požitkům však přivykl organismus a naše psyché dlouhým vývojem lidského rodu. Naše svaly a srdce, oběhový a nervový systém, city i potřeba sdružování, popř. překonávání společného ohrožení a nebezpečí, to vše bylo formováno průběžně po tisíce let. K problematice se vhodně vyjádřil i K. Marx: "...maloměstáctvo věří, že zvláštní podmínky jeho osvobození jsou všeobecnými podmínkami, za nichž jediné může být moderní společnost zachráněna a odstraněn třídní boj."

Uvedené nedostatky vyplývající ze způsobu průmyslové výroby lze však odstranovat ve volném čase. "Zvláště sport "hra moderní doby" se zde jeví vhodnou náhražkou. Dominující postavení zde zaujímá právě horolezectví, které je hrou drsnou, uspokojující člověka v touze po silných prožitcích. Poskytuje radost ze sebeuplatnění, z vlastní síly, dává dojem a pocit statečnosti. Julius Kugy začátkem století vyjádřil svůj vztah k horám těmito slovy: "Jsem váš, mé hory!" Horami byl unášen i Ježíš Kristus. Mat. 4:8-9. Jak vidíme, má horolezectví svůj základ především v oblasti lidského ducha.

Co je však dobré pro psychické uvolnění, nemusí být ideálním pro energetiku. A právě v horolezectví platí tato myšlenka tak, jako málokde jinde. Při výstupu musíme krok za krokem nést tělesné břemeno plus další dodatečnou váhu, při sestupu musí svalstvo klást odpor síle, působící směrem dolů. Tyto skutečnosti hovoří jasně v neprospěch energetické bilance v případě vylézání a slézání hor. Problémem zůstává i neekonomické

ké hospodaření s vodou. /normálně člověk vylučuje denně asi 2,5 l vody, horolezec vyloučí v několika hodinách někdy 5 - 6 l /. Sportovec 2. třídy spotřebuje průměrně 5 800 kcal při váze 72 kp. Průměrná kalorická dávka na 1 kp činí 74 kcal. To je možné jednoznačně nazvat plýtváním, porovnáme-li tuto spotřebu s jiným sportem energeticky výhodnějším jako např. hrou v karty, Fando nezlob se, etc., které bychom mohli zařadit do 7. skupiny sportovních disciplín. Zde postačí podle tabulky pro nízkou pohyblivost sportovců asi 611 kcal. Podle tabulky můžeme vybrat a doporučit vhodné činnosti se zřetelem na výkonnost energetické bilance:

spánek	0,93	
základní látková přeměna	1,00	
ležení	1,10	
sezení	1,43	
uvolněný postoj	1,50	
pevný postoj	1,63	
chůze volným krokem	2,86	
chůze do kopce	0,55 m/sec	17,10
s kopce	2,84	
do kopce	2m/sec	14,52

V tabulce rozumíme spotřebu energie kp/hod. I když tabulka pokračuje a uvádí další činnosti, nemůžeme je s dobrým svědomím doporučit pro špatnou energetickou bilanci.

Z hlediska zaměstnání vykazuje nejlepší bilanci povolání úředník /politik, činovník, zaměstnanec etc./, jehož práci bychom charakterizovali jako "nepatrnou svalovou činnost při sedavém zaměstnání." Jeho spotřeba je jen 2 200 kcal/24 hod. Tuto činnost bychom mohli doporučit pro relativní dokonalost z hlediska energetické osobní bilance i účelnosti. /celková neužitečnost/. Přesuny v důsledku společenských změn zde spatřujeme jako nevhodné z hlediska globální ekonomiky. /Přemístění úředníka do obtížného povolání jako horník, kladec kolejí, dřevorubec atd. je chybné, spotřebuje nám až 5 000 a více kcal./

Závěr: bude-li platit výzva "KAŽDÝ OBČAN ENERGETIKEM!" důsledně v celém našem životě a zvýší-li se zároveň občanská uvědomělost, lze očekávat, že řada sportů, horolezectví nevyjímaje, se stane činností stejně archaickou jako např. lov mamutů. Do té doby je však nutno se sporty podobného druhu počítat jako se sportovní disciplínou, kterou je nutno objektivně zkoumat, aby bylo možno dosáhnout výraznějšího zlepšení energetické bilance. Patafyzické kolegium Teplice tak ve spolupráce s Psychofyzilogickou poradnou v Dubí zkoumá společně problematiku energetiky ve sportu. Proto jsme se rozhodli demonstrovat na dnešní úvodní praktické ukázce možné řešení výstupu na skálu o značné úspoře kcal.

P.K.T. upozorňuje zájemce o řešení energetické bilance situace v oblasti sportu na chystanou studii "Měřicí metody energetické a látkové přeměny ve sportovních disciplínách" od erudovaného odborníka z Psychofyzilogické poradny Dubí.

**Úvod ke studii o výtvarných koncepcích obrazů vystavených
na oslavu nového patafyzického roku.**

V současném filosofickém myšlení dochází / zvláště v posledních letech / k poměrně ostrému vyhodnocení dvou základních ontologických koncepcí : kosmocentrické a antropocentrické. Podle první teorie je realita důsledkem kosmických vztahů a vazeb a člověčina je jen okrajovým problémem veškerého dění. Druhé pojetí naopak chápe člověka a jeho duchovní mohutnost jako střed kosmického dění. Na pozadí filosofického zápolení se utvářejí rovněž dvě koncepce současného umění. Jedna prosazuje a vede k neosobní elegantní primární struktuře, druhá pak prosazuje člověčinu, znázorňuje rozmanitými prostředky realitu člověka, píše se po snaze definovat jeho povahu, fyziognomii i vnitřní psychiku.

Na první pohled se obě koncepce diametrálně rozcházejí a vytvářejí tak polarizované postoje uměleckých struktur. Nicméně však, a toho je třeba si povšimnout, existují i mezičlánky, zprostředkování, meditace. Napětí mezi oběma póly vede tvůrce k osobní tvůrčí strategii a výrazové exaltaci. Pozoruhodností však zůstává tvůrčí oblast zdánlivě nepevňovaná a neutrální, přesto však podnětná, oblast napětové neutrality. Z tohoto středu mezi oběma krajními póly vyrůstá filosoficky nedeformované umění, umění nazatížené poselstvím, nevráživostí, nebo snad psychickým nábojem přitahovaným nebo odpuzovaným jakýmkoli krajním stanoviskem. - umění svedené.

Některé zobrazovací techniky, např. metoda rastru, průtočná, či průzvuková metoda jsou jen prvními projevy, prvními vlastnostmi snahy po vzájemné syntéze protikladných stanovisek. Zde se chceme napříště zaměřit na vývoj tohoto nevyhraněného tvůrčího stanoviska, postoje, který ad stranou moderních či modernistických koncepcí, přesto poskytuje tvůrci neomezenou vnitřní svobodu, kterou pak zprostředkované divák chápe jako radostné přitakání šťastnému a plodnému životu. Vratme se však k nejnadší generaci tvůrců, která, řečeno slovy básníka " touží napnout obraz člověka do abstraktních rastrů perforací, aniž porušila na jednom či druhém pólu čistotu výrazu.

Ve vystavených dílech je zřejmé rafinované reagování na aktuální součást reality - bytí - jako podstaty umělcovy existence. Inspiračním zdrojem vystavených děl tak může být cokoli a nebo nic. / Plakát, fotografie, televizní pořad, ale třeba i hádka manželských partnerů. / To je nepochybně příznačné pro dobu, v níž dochází k posunu hodnot často až do oblasti infantilních absurdit.

Povšimněme si , který komentuje v chladných malířských diagramech rostoucí míru technického odcizení člověka ve světě strojů. Překvapí nás jistě i díla nadaného , jehož práce má skutečně syntetický charakter, když spojuje abstraktnost a konkrétnost s poukazem na trvalé /?/ hodnoty. Jinou oblast tvorby můžeme spatřit u , kdy je zřejmé, že fantaskní vize přestávají mít lyrický charakter a stávají se spíše obrazem světa ukrutenství, obsedantními fantomy. Člověk jako by zde byl svlékán ze své kůže, chirurgické řezy jakoby se snažily dobrat se lidské i nelidské skutečnosti.

Překvapením je pro nás jenž na obrazech vyjadřuje zvláštní míru zběsilosti, která uvádí deformace do obrátek. Postavy jako by byly deformovány uragánem života. Jak odlišný je , jenž vyslovuje svůj postoj k životu veselou až hravou nestvůrností svých bizarních produktů své choré mysli. I zde je zřejmé potvrzení pravidla, že dílo, proti všem estetickým zákonům je též schopno komického výrazu. Ode všech vystavujících se však diametrálně liší jehož obrazy - metamorfózy - snad postrádají silný filosofický podtext, nicméně však ve výsledku již nepřevažuje výtvarnost, ale bezděčný výraz absurdity v lidském bytí, vtělený často do útvarů vpravdě boschovských.

Považujte prosím tímto okamžikem výstavu za
zahájenou.

Čtenářům našeho sborníku se omlouváme za skutečnost, že v úvodním slovu nejsou uvedena jména autorů, kteří bohužel nebyli recenzentovi známi až do poslední chvíle. Prosíme proto laskavé účastníky výstavy, aby podle svého uvážení vyplnili tečkované plochy jmény autorů, kteří dnes své díla vystavují.

/ Tužku Vám ochotně zapůjčí organizátoři výstavy /

- Je to ustaraný mohykán se supí hlavou jehož obě těla byla pohozena do kaluží rozpáleného dehtu a jehož ústa do poslední chvíle křičela : Nebe NEBE !
- Je to vlk běžící po třech nohách uprostřed mozku žárovky a místo zubů dlouhé patrony s rozeklanými jazyky
- Je to mince vhozená do kašny odkud se propadá až na okraj samotné existence
- Je to vybledlé prostěradlo několikrát vyprané ve vlažných zblitcích tuberkulózních psů a tolikrát přežvýkané zkrvavenýma zubama zubů krutě převalujíc očima až ze dna stoky vyskakují tisíce zelených odporných žab jež je ukvákají k smrti
- Je to dlouhý komín na jehož vrcholku vyrůstají srdce koroptví a čápů jež jsou však často vyklovávána tak že z nich zbudou jen cáry bezcenného počmáraného papíru nebo jsou očmouzena výpary doby a tudíž nepoužitelná
- Je to strom jehož plody jsou lidské hlavy z jejichž očí vyrůstají černožluté růže napuštěné jedem
- Je to zběsilá noc v níž vlci se skloněnými hlavami ženou se černými lesy a z hrdel jejich vychází šeredné skřeky jako starci když umírají či jako svině když dodělává a z očí jim kanou slzy a vlastně to ani nejsou slzy jen podivná záře smutku visí jim nad hlavami a ten kdo jde kolem hledí na tento zázrak a s úctou jež mu vlastně přísluší
- řvou jako žena při porodu jako dívka nad mrtvolou svého milovaného řvou prosebně i zamyšleně pokorně i zuřivě výsměšně i bolestně - ano bolestně řvou nejvíce v jejich očích které na okamžik zkameněly zrcadlí se oceán se všemi svými bouřemi ztroskotanci chapadlovitými rostlinami žraloky ostrovy na kterých probíhají obrovské slavnosti Bohu krásných duší kde domorodí obyvatelé /dvoubřišní Laskemaoni/ tančí v sukýnkách z banánových slupek a na svých velikých hranatých hlavách mají nasazeny masky vyhlížející stejně jako hlavy pod nimi se všemi poklady na dně i se všemi hvězdami na hladině zrcadlí se v těchto očích mohutná koruna stromu z rodu detěživců ověncená bájemi o létajících kolech či o tříhlavém ptáku Sojen jenž měl na křídlech šupiny z oceli a celý trup byl posázen anténami ve tvaru kruhů a kdykoli usedl do svého hnízda a v očích se mu objevilo světlo tu skály se rozpádaly hory se sesouvaly a slunce se rozpukávalo na miliardy světlušek a lidé - lidé umírali - ale ne " Umírali " - chcípali
- Tyto oči nevědí ale chápou
- Je to obrovská polohlava lva zasazená do kovového hvězdicovitého útvaru protažená kamsi do nekonečna která volá k davu s rukama přiloženýma k ústům :
- "Nežijte ledovec tráví bohu milých do útesu štěstí důvody právě neodpočine zrakem dlouhým kolem níž neodpovídá už nic !"
- Je to kouzelník Mešár který proměnil ruku orangutana v hořící pochoden jež se skloněnou hlavou prošla všemi houštinami a který jelikož nad jednou z jeho hor svítí modrofialová koule na jejímž obvodu šlehaají četné jazyky vzývá bohy aby i jemu bylo jednou odpuštěno

- Je to růžový paprsek na kraji propasti na jejímž dně pobíhají kolem dokola miliony černých bytostí které mají místo rukou plazmovité výhonky a místo očí rozřezané kousky masa z chobotnice - paprsek odhodlání
- Je to šelma sešlehaná bičí krotitelů mohutná vlna narážející na skalní útvar podobný hradu ve kterém sedí mostarbiti a kulsoni s roztaženými nohama na jejichž koncích jsou ozubené dyky s krvavou ozdobou
- Je to mosazný kmeždíř jehož palička je z lidské kosti a v něm se drtí červené a žluté kuličky či kamínky které připomínají očím zlatavě purpurové koberece na něž hory bojí se dohlápnout a kterým se dá pouze naslouchat :
- Slyšíš ? ta píseň barev !
 hučí a teče a potichu pláče
 zvoní ti v uších a slzách se valí
 ze srdce zpívá jak mrtvé ptáče
- Cítíš jak voní ? tapíseň barev !
 plave jak větývka po vodě
 mohutně zní takhle barevná píseň
 o té vši nesmírné svobodě !
- Je to zahrocené oko propíchnuté třemi kopími na kterém se povalují zbytky po hostině netopýrů zabalené v celofánových pytlících s cedulkou " Nerezšifovat "
- Je to okno v němž jsou menší okna a v těch oknech jsou ještě menší okna až úplně k zbláznění
- Je to potichu pronášená věta která neměla s ústy nikdy nic společného a přesto jakoby je líbala a hladila po vlasech a šeptala jim cosi něžného do ucha
- Je to hladina jezera z něhož se vynořují potomci jeseterů norně hledající svůj domov
- Je to boj
 dým z cigaret lesů
- Je to nesnesitelná snesitelnost snesitelná jen pro svou nesnesitelnost
- Je to člověk jehož duše nám není nesnána !

Z E M Ě O T C Ů

Jurij

Janovskij

Legenda o ptáku

Lenin měl ochočeného ptáka. Křídla jako setrvačníky - moře, oceán přeletí. Bystrozraký - vidí za devatero moří a zemí. Leninovi ho darovali dělníci, když v okovech procházel Sibiří.

"Tady máš Vladimíre Iljiči, ptáka, a není to pták obyčejný ! Byl krmen naší krví a odchován našim hořem. Na celém světě není mu rovno, vidí skrze všechny zdi. Ty jsi velký člověk, budeš žít na věky, proto ti našeho ptáka darujeme."

"Děkuji Vám," odpovídá Lenin, "avšak co je to za ptáka a jak mu u nás říkají, soudruzi dělníci ?"

Dělníci se zasmáli a praví: "Tento pták není orel, má bystřejší zrak než orel. Tento pták není jestřáb, je rychlejší než jestřáb. Tento pták není labuť, žije mnohem déle ! Tobě, Vladimíre Iljiči, je tento pták mnohem známější než nám. Hyneme-li v žalářích, jdeme-li na popraviště, dusíme-li se v dolech, - je nám ku pomoci. Tento pták, tot naše dělnické snění. Tedy takového ptáka jsme ti darovali, soudruhu Lenine !"

Přišla revoluce a Iljič sedí v Kremlu. Řídí osudy státu, moudré věci rozhoduje, posílá rudé vojáky proti bílým - bojovat za svobodu !

Na Leninově těle jsou dvě rány, zasazené vlkodlaky - trockisty. Tiskne rukou vřelé rány a cítí, že již nebude dlouho žít. Posílá Lenin ptáka : Přelet všachna moře a všechny oceány, navštív všechny žaláře a mučírny a všude volej : Směleji bratři, svoboda je blízko !

Proletáři všech zemí, spojte se !" Vzlétl pták přes moře, přes oceány. Navštívil všechny žaláře, všechny mučírny a zvěstoval poselství Leninovo. Nezastavilo ho žádné železo, a počal se vracet domů.

Letí nad oceánem a najednou cítí, že mu něco sevřelo srdce. To Lenin tou dobou umíral. Pták mává křídly, mává bez ustání, neohlíží se ani na mračna, ani na nepohodu, neohlíží se na nic. Proletěl mnoho měst - do Moskvy ale ještě daleko. Zu dolétá k našim hranicím. Slyší - houkají lokomotivy, všechny tovární sirény, stojí všechen lid jako na povel a všem tekou slzy z očí. Pták vidí Rudé náměstí. Iljič leží v rakvi. Jeho drahé oči jsou zavřeny. Kolem je mnoho lidí a Stalin přisáhá nad rakví. Proletěl pták nad Iljičem, rozpřáhl křídla, ne, neotevřely se oči. Přiletěl pták ke Stalinovi a usedl mu na rameno.

A Stalin jal se vésti lid.

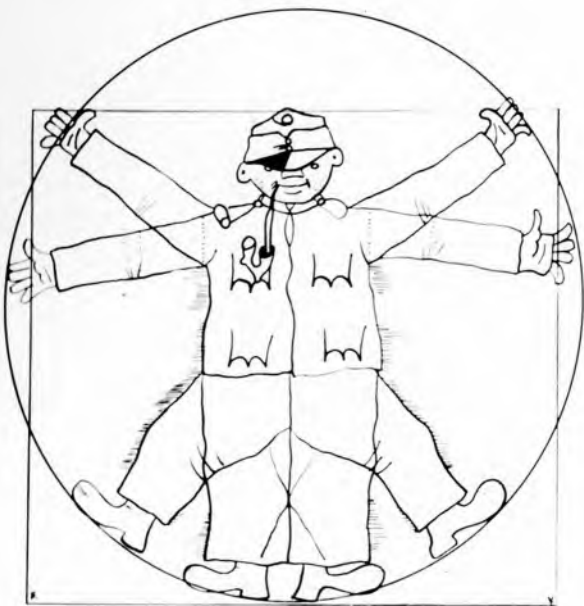
DOPIS

Dostal jsem dopis. Od Bořivoje. Mezi sprostými invektivami se zmínil, že bude spisovatelem. Zdá se, že se definitivně rozhodl. Myslím, že je dobré mít přítele spisovatelem. Vyhodil jsem spoustu peněz za spoustu knih. Teď budu dostávat knihy zdarma. Spoustu knih. Nebo alespoň jednu. Nebo se slevou 50%. Stačilo by i 25%. Nakonec, i kdybych žádnou nedostal, nevadilo by mi to. Chodil bych se slavným spisovatelem a lidé by si mne zapamatovali. Vždycky když by někdo vyslovil mé jméno, tak by dodal: To je ten, co kamarádí s tím spisovatelem, s Bořivojem! A já bych se stal slavným a spousta lidí by chtěla být mými kamarády. Ale já bych si vybíral. Mými kamarády by nebyli obyčejní lidé. Chtěl bych, aby byli pyšní na to, že jsou mými kamarády a aby si vážili našeho přátelství. Jistě by si také vybírali své kamarády, kteří by chtěli být jejich kamarády, protože jsou mými kamarády a ti, by si zase vybírali mezi lidmi, kteří by chtěli být jejich kamarády, protože jsou kamarády mých kamarádů. A já bych vždycky byl nejváženějším kamarádem a jen bych přijímal dary od mých kamarádů. I od kamarádů mých kamarádů. Něco bych třeba dal i Bořivojovi. Aby věděl, že má také kamaráda. A všichni by jsme měli radost, že jsme kamarádi a bylo by nám dobře. Mohli bychom se jeden o druhého opřít v tísní. Ale to by vznikl problém. Museli bychom se opírat od nejvyšších kamarádů k nejnižším. Jako na vojně. Tam se také nemůže rotný opřít o plukovníka, protože by rozbíjel disciplínu. Opak by však mohl být. Kdyby plukovník chtěl. Plukovník se však raději opře o majora. A ten zas o kapitána, až to dojde na rotného. Vlastně i rotný by se mohl opřít o četaře. Nejhorší je voják. Ten se nemá o koho opřít. Voják koná. Ale to je něco jiného. My bychom kamarádili dobrovolně. Z lásky.

PATAFYZICKÉ

KOLEGIUM

TEPLICE

**PŘEJE VAM V NOVÉM PATAFYZICKÉM
ROCE 108.**

klid vyrovnanost neochvějnost @

8. 9. 1981

—

7. 9. 1982 vulg.

CTIHODNÉ KOLECIUM;

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ !!

Stojíte před historickým okamžikem, který přinese zásadní změnu ve vašem životě, myšlení i citění; pře okamžikem, který se nesmazatelně otiskne do vašich pamětí.

Po mnohaletém marném hledání jsme konečně dospěli k poznání skutečně životní filosofie, filosofie, které přináší odhalení myšlenek, věcí i skutků, ve své základní podstatě a naprosto nezvratně tak jednou provždy dokazuje pravé poslání i postavení člověka v životě, na zemi i v celém vesmíru.

Na věčnou paměť této filosofie byl vytvořen pomník, k jehož odhalení za několik okamžiků dojde.

Připravte se na tento moment, kdy opustíte své staré, nepravdivé názory a objevíte pravou podstatu člověka...